

Caracterizarea personajului Stefan Gheorghidiu din opera Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi scrisa de Camil Petrescu-a treia parte

Pentru Stefan lumea inseamna (ne referim la conjunctura data) in primul rand dragoste, permanenta regenerare sau autodistrugere prin ea, dar neaparat pe principiul sentimentelor comunicante: "Cand e cu adevarat vorba de o iubire mare, daca unul dintre amanti incearca imposibilul, rezultatul e acelasi. Celalalt, barbat sau femeie, se sinucide, dar mai intai poate ucide. De altminteri asa e si frumos". In istovitorul lui efort de recompunere a lumii, deci si a dragostei, in setea de a atinge absolutul, Stefan e un invins.

"Psihologia lui Gheorghidiu se inrudeste cu psihologia eroilor dramatici ai d-lui Camil Petrescu; student in filosofie, indragostit de abstractiuni si modelat dupa idealuri livresti, Gheorghidiu e creat din pasta acelorasi "suflete tari", epigoni ibseniani rataciti in viata si neadaptati la compromisuri, stapani pe o minte geometric organizata, dar descompusi de asaltul insidios al iubirii" (Pompiliu Constantinescu).